

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **I. D. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2013 o dovolaní obvineného I. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. októbra 2011, sp. zn. 5 To 114/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. D. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Senica z 21. februára 2010, sp. zn. 1 T 48/2010, boli obvinení J. S. a **I. D.** uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a obvinený J. S. sčasti samostatne aj podľa ods. 2 písm. a/ § 172 Tr. zák. na skutkovom základe, že

obaja obvinení po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci Š. - S. v dome č. X. na ulici D. a na ďalších presne neustálených miestach v okolitých lesoch od presne nezisteného obdobia začiatkom roka 2009 až do svojho zadržania dňa 10. decembra 2009 pripravovali podomácky psychotropnú látku metamfetamín (pervitín),

ktorú potom buď zdarma poskytovali alebo predávali jej konzumentom v s. regióne a inde spravidla za cenu 5 až 10 euro za jednu dávku, pričom takto poskytovali alebo predávali pervitín opakovane viacerým osobám, napr. O. M., nar. X.. M. X., J. K., nar. X.. J. X., M. S., nar. X.. O. X., M. P., nar. X.. S. X., L. J., nar. X.. M. X., L. Ř., nar. X.. A. X., Š. R., nar. X.. M. X., J. K., nar. X.. A. X., M. V., nar. X.. F. X. a iným, pričom dňa 10. decembra 2009 pri domovej prehliadke v dome č. X. na ul. D. v Š. - S. užívanom obvineným J. S. boli nájdené a zaistené časť zatavenej plastovej injekčnej striekačky s metamfetamínom o hmotnosti 0,151 g s priemernou koncentráciou 73,9 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúcim 112 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 3 až 6 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky, štyri zatavené časti plastových injekčných striekačiek s metamfetamínom o celkovej hmotnosti 4,255 g s priemernou koncentráciou 46,2% hmotnostných metamfetamínu obsahujúcim 1966 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 49 až 98 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky, plastová kuchynská stierka, na povrchu ktorej sa nachádzalo 0,775 g metamfetamínu s priemernou koncentráciou 68,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcim 530 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 13 - 27 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky, vrchnák misy z jánskeho skla, na povrchu ktorého sa nachádzalo 3,399 g metamfetamínu, s priemernou koncentráciou 69,1 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúcim 2349 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 59 až 117 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky a tiež tam boli nájdené a zaistené plynová fľaša s varičom a rôzne chemické látky slúžiace na podomácku prípravu metamfetamínu syntézou z efedrínu; pri domovej prehliadke v dome č. X. na ul. Z. v Š. - S., užívanom obžalovaným I. D., bola nájdená a zaistená zatavená plastová injekčná striekačka s metamfetamínom o hmotnosti 0,070 g s priemernou koncentráciou 68,3 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúcim 48 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 2 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky; celková hodnota dávok, ktoré by sa dali pripraviť zo zaistenej psychotropnej látky - metamfetamínu, na čiernom trhu predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky 875 eur až 2500 eur; metamfetamín je zaradený v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok;

obvinený J. S. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že právoplatným rozsudkom

Okresného súdu v Senici zo dňa 12. septembra 2005, sp. zn. 1 T 109/05, bol odsúdený pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov so zaradením na výkon trestu do I. (prvej) NVS, pričom uznesením Okresného súdu v Trnave z 20. februára 2008 sp. zn. 4 PP 5/08 bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

Za to boli odsúdení obvinení J. S. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu podľa § 78 ods. 1 a § 76 ods. 1 Tr. zák. bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a obvinení I. D. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu podľa § 78 ods. 1 a § 76 ods. 1 Tr. zák. bol uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Krajský súd v Trnave uznesením z 25. októbra 2011, sp. zn. 5 To 114/2011, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolania obvinených J. S. a I. D. a podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie družky obvineného J. S. E. B..

Proti tomuto uzneseniu obvinení I. D. prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. P. V. podal 24. októbra 2013 na Okresný súd Senica dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru rozhodnutie Krajského súdu v Trnave je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia a nesprávnom posúdení zisteného skutku.

V odôvodnení podaného dovolania argumentoval tým, že jediným dôkazom svedčiacim v jeho neprospech bola v rámci domovej prehliadky nájdená zatavená plastová striekačka s metamfetamínom, ktorá obsahovala množstvo zodpovedajúce 1 až 2 dávkam, vzhľadom k čomu malo byť jeho konanie právne kvalifikované podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., keďže uvedenú drogu ako jej konzument prechovával pre svoju potrebu.

V ďalšej časti podaného dovolania namietal skutkové závery súdov, pokiaľ sa týkali miesta jeho zadržania, hodnotení výpovedí spoluobvineného J. S. a svedkov M. P., O. M., J. K., M. S., J. K., M. V., M. P. a M. H. Š..

V neposlednom rade vytýkal súdom, že nepoužili mimoriadne zmiernovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 a § 48 ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní trestu a zaradení na výkon trestu.

Podaným dovolaním sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil vyššie uvedené uznesenie krajského súdu, ako aj naň nadväzujúci rozsudok Okresného súdu Senica z 21. februára 2010, sp. zn. 1 T 48/2010 a tomuto prikázal, aby vec obvineného I. D. v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica navrhol dovolanie obvineného I. D. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže dôvody, ktoré v podanom dovolaní uviedol, nepovažoval za právne relevantné.

K podanému dovolaniu sa vyjadril aj obvinený J. S., ktorý zotrval na svojej predchádzajúcej obhajobnej argumentácii založenej na tvrdení, že skutok spáchal výlučne obvinený I. D., ktorý podľa neho drogy navyše predával aj osobám mladším ako pätnásť rokov a vzhľadom k tomu môže byť vďačný prokurátorovi za to, že výpoveď svedka Š. M. považoval za nevierohodnú, pretože v opačnom prípade by jeho konanie muselo byť právne kvalifikované aj podľa ods. 3 písm. b/ § 172 Tr. zák. Dovolanie obvineného I. D. považoval za účelové a vzhľadom k tomu ho navrhol odmietnuť.

Spisový materiál Okresného súdu Senica sp. zn. 1 T 48/2010 spolu s dovolaním obvineného I. D. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 29. novembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného I. D. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný

prostriedkov podat' (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Námietky obvineného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., keďže obvinený I. D. v podanom dovolaní namietal predovšetkým skutkové závery okresného a krajského súdu.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom **správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. **Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.**

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu,

spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) ako aj pri ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku.

Naopak, z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je evidentne zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, ktorý je vyjadrený v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov.

Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutia súdu druhého stupňa. Dovolací súd nemôže v tomto konaní posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd.

V dovolacom konaní tiež platí, že **obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.**

O dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ide spravidla aj vtedy, ak obvinený

v dovolaní v podstate len opakuje námietky uplatnené už skôr v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa, s ktorými sa súdy oboch stupňov dostatočne a správne vyrovnali.

V posudzovanom prípade tvorila základ dovolacích námietok obvineného kritika spôsobu, ktorým oba súdy hodnotili vykonané dôkazy. Obvinený jednotlivé dôkazy (výpovede spoluobvineného a svedkov) v dovolaní hodnotil inak ako súdy, lebo hodnotenie dôkazov súdmi vyznievajúce v jeho neprospech nezodpovedalo jeho predstavám. Na základe takto prezentovaného hodnotenia dôkazov následne dovolaciemu súdu predostieral vlastnú verziu skutkového deja, na podklade čoho sa v konečnom dôsledku domáhal miernejšieho posúdenia svojho konania, nie ako dílera, ale ako konzumenta drog.

V predostretej verzii vystupoval nie ako páchatel', ale ako osoba, ktorá sa len v dôsledku aktivity zo strany spoluobvineného J. S. nachádzala na mieste činu. To je ale v priamom rozpore s tým, čo na základe vykonaného dokazovania ustálil súd prvého stupňa v tzv. skutkovej vete výroku rozsudku, s ktorými zisteniami sa odvolací súd stotožnil. V tomto smere oba súdy svoje rozhodnutia náležite zdôvodnili, a to aj vo vzťahu k použitej právnej kvalifikácii skutku. V odôvodnení svojich rozhodnutí sa súdy riadne vyrovnali aj s obhajobnou argumentáciou obvineného I. D., a to aj pokiaľ išlo o ním prezentovanú verziu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už viackrát v minulosti zaoberal otázkou, či nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Keďže v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu ohľadom tejto otázky dochádzalo k rozdielnym výkladom zákona, trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujalo na zasadnutí konanom 14. júna 2010 zjednocujúce stanovisko sp. zn. Tpj 46/2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 pod poradovým číslom 5.

Podľa uvedeného stanoviska sa hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne,

ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť „pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Rovnaké závery sa potom týkajú aj vo vzťahu k nepoužitiu ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. o zaradení obvineného na výkon trestu do ústavu iného stupňa stráženia.

Je teda evidentné, že tieto dovolacie námietky obvineného nenapĺňajú dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Predstavujú len skrytú snahu obvineného I. D., aby bolo rozhodnuté v jeho prospech.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie obvineného I. D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová